

(Kort bemærkning).

Thomas Christfort (KF):

Jeg vil kun gentage, at det forslag, som hr. Frank Dahlgaard har fremsat, er et meget generelt og bredt forslag, og det er derfor ikke et forslag, vi kan støtte.

Så må hr. Frank Dahlgaard fremkomme med et konkret forslag til nogle ændringer i lovgivningen, som man ønsker gennemført.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Det er meget konkret, og da jeg ikke sidder på embedsapparatet, desværre, går forslaget til vedtagelse jo ud på at opfordre til at pålægge regeringen inden marts 2001 at tage de nødvendige initiativer, der får bragt de her forhold i orden, så vi får anstændige forhold, som man f.eks. har på det her område over for børn og unge i Island og i Norge.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

I 1960'erne kæmpede man for ytringsfriheden. Noget af det, der var en følge deraf, var, at billedpornoen, den skriftlige porno, blev frigivet under en radikalt ledet regering af en konservativ justitsminister.

Kampen for frigivelsen af pornoen udsprang af et ønske om at begrænse censur. Det lykkedes, og derfor tror jeg i og for sig også, at forskellen på den danske måde at fortolke billedpornoens muligheder på og så den norske og den islandske grundlæggende er, at det var en dansk kamp, der blev vundet, det var ønsket om at undgå censur.

Og der synes jeg også, det er interessant, at hr. Frank Dahlgaard jo på ingen måde kom ind på fru Karen Røndes spørgsmål. Hr. Frank Dahlgaard slog bare ud med armene og antydede, at fru Karen Rønde havde misforstået det hele, og at hun blot stillede spørgsmål, som ikke burde besvares. Og det er netop dem, der skal og bør besvares, før man overhovedet kan gå ind og behandle denne her forespørgsel seriøst.

Det er fuldstændig korrekt, at frigivelsen af billedpornoen har medført forandringer i det offentlige rum. Det er da irriterende at komme ind i en kiosk eller på en tankstation med små børn, hvor der er billeder af kvinder med meget, meget store bryster lige i øjenhøjde med børnene. Men mener hr. Frank Dahlgaard, at man skal

kunne lovgive omkring dét, hvis det er sådan, at man i befolkningen rent faktisk ikke tager det så alvorligt?

Sagen er den, at hvis det var sådan, at Dansk Handel & Service ville tage deres interne retningslinjer alvorligt, hvis det var sådan, at politiet følte sig foranlediget til at tage politivedtægten alvorligt, ville det jo forudsætte, at der rent faktisk var folk, der var sure.

Nu er jeg jo lidt usikker på, hvad det er, hr. Frank Dahlgaards parti, fremtidige parti, rent faktisk skal være, men altså jeg går ud fra, at hr. Frank Dahlgaard på et eller andet plan stadig væk er konservativ, stadig væk går ind for, at forbrugersamfundet fungerer, og at forbrugerne skal styre markedet. Så forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor hr. Frank Dahlgaard ikke i stedet for siger: Vi vil have en folkelig forbrugerbevægelse, der siger, at vi ikke vil finde os i, at pornografien er i børnehøjde. Og som en af de tidligere ordførere sagde: Salget er jo i voksenhøjde, for man må jo ikke sælge til børnene. Så jeg forstår grundlæggende ikke, hvad det er, hr. Frank Dahlgaard ønsker.

I SF synes vi, at det er irriterende, men vi mener, at vi i højere grad skal have civilcourage til at gå hen og sige til tankpasseren: Det dér gider vi ikke se på. Gider du fjerne det?

Så har vi så også et problem omkring Internettet: Er det halvdelen af den danske befolkning, der hjemme har adgang til Internettet, og som har pc, og hvor man sådan hen ad vejen må regne med, at de kan få adgang til Internettet? Hvordan vil hr. Frank Dahlgaard sikre i den globale verden, vi har nu, at man kan forbyde elementer af pornoen, der er på Internettet? Hvordan kan det teknisk lade sig gøre?

Jeg kan godt følge hr. Frank Dahlgaard, hvis hr. Frank Dahlgaard siger, at på biblioteker, skolebiblioteker og hvad ved jeg, skal vi forhindre det. Men bliver det så ikke enormt interessant, når ungerne kommer hjem og surfer rundt? Så skal de jo finde de ting, som man ikke kan se henne i skolen eller på biblioteket. Mener hr. Frank Dahlgaard ikke, at man derved fratager læreren, bibliotekaren muligheden for at tage en samtale med, som fru Tove Videbæk sagde det, de svage børn også? Er det det liv, vores børn skal have, at vi hele tiden skal lægge nogle forbud ned i stedet for at sikre, at de får samtalen, at forældrene træder i karakter; at de voksne, der omgås børnene, træder i karakter og siger: Det er ikke det liv, du skal have, at sidde og surfe rundt på nettet. Det er ikke det liv, du skal ha-